

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Jessika ROSWALL****Miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

När jag växte upp i Sverige under 70- och 80-talen kändes EU ofta långt borta. Kanske var det vårt geografiska läge i utkanten av kontinenten, kombinerat med en historia av att se oss själva som självständiga och oberoende, som gjorde att det aldrig var säkert att Sverige en dag skulle ansluta sig till unionen. Ändå kampanjade jag som ung och politiskt engagerad student i början av 90-talet för att Sverige skulle bli medlem i EU, inte bara för att jag var övertygad om de ekonomiska fördelar som ett medlemskap skulle medföra utan också för att jag visste att Sverige hörde hemma i det europeiska projektet. Med sin grund i öppenhet, frihet och mänsklig värdighet representerade EU min generations ambitioner och den framtid vi ville ha för våra barn.

Jag har fortfarande tydliga minnen av den tiden: diskussionerna hemma, skoldebatterna och mötena med medborgare på gator och torg i hela landet. Mer än något annat minns jag den enorma stolthet jag kände när Sverige äntligen blev medlem. Jag kan inte tänka mig en större ära än att som kommissionsledamot få fortsätta att bidra till uppbyggnaden av vår gemensamma europeiska framtid.

Som stolt mor och mormor är jag alltmer fokuserad på vilken union vi kommer att lämna över till nästa generation. Utmaningarna är många för vår säkerhet, vårt välstånd och den natur vi är beroende av för vårt välbefinnande. Men jag är också övertygad om att vi har den gemensamma styrkan att besegra dessa utmaningar om vi arbetar tillsammans.

Som EU-minister under det svenska rådsordförandeskapet 2023 hade jag i uppdrag att främja ett grönare, säkrare och mer välmående Europa. Att bidra till att styra unionens riktning under en period av exemplös osäkerhet var lika utmanande som belönande och jag är stolt över min roll för att upprätthålla vårt stöd för Ukraina, sätta konkurrenskraften högst upp på dagordningen och bidra till en överenskommelse om betydande delar av 55 %-paketet.

För några veckor sedan anförträdde kommissionens ordförande Ursula von der Leyen mig, som nominerad kommissionsledamot, ett ansvarsområde som berör alla européers liv. Som ordföranden påpekar i min uppdragsbeskrivning är ”skyddet av klimat och natur avgörande för välbefinnande och hälsa”. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att bidra till att genomföra de politiska riktlinjerna som kommissionsledamot med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi, och vara en aktiv, samarbetsinriktad och engagerad ledamot av kollegiet. Det är få politikområden som genomsyrar unionens regelverk mer än dessa. Ett nära samarbete med andra ledamöter av kollegiet kommer därför att vara helt avgörande – och just samarbetsförmåga är något som jag hoppas och tror att jag har visat tydligt prov på under hela min politiska karriär.

Som kommissionsledamot kommer jag att lägga stor vikt vid att förmedla Europatanken till människor, både inom och utanför mitt ansvarsområde. Jag skulle därför vilja besöka alla medlemsstater och många regioner och dessutom aktivt samarbeta med våra internationella partner, särskilt i frågor som gäller Kuming-Montreal-ramen för biologisk mångfald och det globala plastfördraget. I linje med EU-kommissionens mål att stärka Europas geopolitiska roll kommer jag också att arbeta för att säkerställa att EU tar på sig en ledarroll i den globala miljöstyrningen, särskilt när det gäller skyddet av biologisk mångfald, vattenresiliens och politiken för en cirkulär ekonomi, för att därigenom bidra till både vår globala konkurrenskraft och miljömässig hållbarhet.

Som kommissionsledamot skulle jag också fortsätta vårt viktiga arbete med jämställdhet och ungdomars engagemang, frågor där parlamentet har visat starkt ledarskap. Det framhålls i FN:s miljöprogram och OECD:s globala miljöforum att miljöförändringar har könsspecifika konsekvenser. Jag kommer därför, i enlighet med det 8:e miljöhandlingsprogrammet, att arbeta för integrering av ett jämställdhetsperspektiv i all miljöpolitik, i samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för jämlikhet och genom användning av resurser som t.ex. GD Miljös jämlikhetssamordnare och kommissionens arbetsgrupp för jämställdhet. Jag kommer att säkerställa att relevanta könsspecifika konsekvenser analyseras genom konsekvensbedömningar och samarbeta med berörda parter om de här frågorna. Detta inbegriper bland annat att hänsyn tas till miljöpolitikens sociala konsekvenser för kvinnor, särskilt i utsatta samhällen, och att säkerställa att vår omställning till hållbarhet inte fördjupar de befintliga ojämlikheterna.

Varaktig förlust av miljö kvalitet och biologisk mångfald kommer att påverka de yngre generationerna. Och unga människor har sina egna – ibland olika – åsikter om vad som är rätt strategi för miljöpolitik, vattenresiliens och cirkulär ekonomi. Jag ser därför fram emot den första årliga dialogen med ungdomar om politik som jag skulle genomföra under de första 100 dagarna av mitt mandat. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag särskilt att engagera mig i att träffa ungdomsföreträdare i hela EU och internationellt, bland annat från miljöorganisationer och unga jordbrukare. De samråden kommer att hjälpa mig att förstå unga människors perspektiv när jag utformar den politik som jag ansvarar för och när jag företräder EU globalt.

Som nominerad kommissionsledamot som ber om ert förtroende åtar jag mig att följa de högsta etiska normerna, att alltid agera i enlighet med fördragen och att respektera uppförandekoden för kommissionsledamöter. Under det svenska rådsordförandeskapet lade jag största vikt vid att vara en ärlig medlare och finna gemensam grund för medlemsstaterna. Som kommissionsledamot skulle jag inte ta emot order från någon regering eller annan maktfaktor och jag skulle helt och hållet ägna mig åt att främja europeiska intressen. Om det uppstod en situation som skulle kunna utgöra en intressekonflikt i mitt arbete skulle jag omedelbart informera kommissionens ordförande. Jag tar inte lätt på dessa åtaganden. Som utbildad jurist, tidigare medlem av Sveriges advokatsamfund och med lång tid som riksdagsledamot och statsråd, har jag ägnat mitt yrkesliv åt att arbeta på grundval av principerna om integritet, oberoende och opartiskhet.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är redovisningsskyldig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Ända sedan unionen grundades har dess styrka byggts på samarbete. Utan gränsöverskridande samarbete mellan nationer, regioner och politiska övertygelser hade det europeiska projektet aldrig kunnat bli den framgång som det är. Denna samarbetsprincip är också förankrad i samröret mellan våra institutioner. Det är en princip som jag lovar att följa.

Som riksdagsledamot under lång tid, som tidigare EU-minister och som blivande kommissionsledamot är jag mycket väl medveten om vikten av att samarbeta med medborgarna, som jag hoppas att jag kommer att arbeta för. Som ledamot av kollegiet, och i enlighet med de förfaranden som anges i fördraget, skulle jag se mig som ansvarig inför Europaparlamentets direktvalda ledamöter. Det var så jag arbetade i regeringen och det är så jag skulle arbeta som kommissionsledamot.

Detta parlament har upprepade gånger visat ledarskap i fråga om den hållbara omställningen i EU. Ni har begärt tydliga åtgärder och resultat, samtidigt som ni också är en röst för de medborgare som oroar sig för att vår politik ibland är alltför komplex. Jag bevitnade detta själv under min tid som EU-minister under det svenska rådsordförandeskapet, då jag deltog i nästan femtio plenardebatter. Detta gav mig ovärderliga insikter i parlamentets förväntningar och farhågor, vilket hjälpte mig att bygga broar mellan medlagstiftarna. En hållbar och rättvis omställning måste utvecklas i samarbete med parlamentet, för att säkerställa bredast möjliga demokratiska stöd och de mest effektiva politiska resultaten.

Jag förbinder mig att fortsätta dessa diskussioner om jag blir godkänd som kommissionsledamot och att arbeta för att stärka de särskilda förbindelserna mellan parlamentet och kommissionen i linje med de åtaganden som ordföranden bekräftade i sina politiska riktlinjer, 2010 års ramavtal och det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning från 2016. Som kommissionsledamot skulle jag säkerställa att alla förbindelser mellan parlamentet och mig och mitt kansli bygger på öppenhet, transparens, ömsesidigt förtroende och regelbundet informationsutbyte, bland annat genom mitt eget deltagande i utskottsutfrågningar, plenardebatter och internationella förhandlingar.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att proaktivt följa ordförandens löfte att ge parlamentet en starkare roll när det gäller att ta initiativ till och utforma lagstiftning. Jag vill gärna diskutera alla parlamentets resolutioner enligt artikel 225 som ligger inom mitt ansvarsområde genom en särskild strukturerad dialog med det aktuella utskottet, och jag kommer att spela en aktiv roll i kommissionens överläggningar som följer upp sådana resolutioner. I syfte att göra det möjligt för parlamentet att utöva sin demokratiska tillsyn på ett effektivt sätt skulle jag säkerställa att nödvändig information om planerade initiativ och pågående lagstiftningsförfaranden tillhandahålls på ett tydligt sätt och i god tid och på samma villkor som för rådet. Dessa åtaganden omfattar även snabb och tydlig uppföljning av parlamentets ståndpunkter och önskemål om lagstiftningsinitiativ. Och i linje med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning kommer jag naturligtvis att säkerställa att parlamentet får fullständig information om potentiella sociala, miljömässiga och ekonomiska effekter av föreslagen lagstiftning.

Frågor från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

3. Vilka konkreta åtgärder kommer du att vidta inom ramen för EU:s strategi för vattenresiliens vad gäller att hantera vattneffektivitet, vattenbrist, vattenförorening och vattenrelaterade risker? Hur kommer du att ta hänsyn till de enskilda medlemsstaternas särdrag, bland annat inom jordbruket, och det oerhört viktiga förhållandet mellan vatten och hälsosamma ekosystem, också mot bakgrund av tillgänglig teknik? Vilka åtgärder avser du att vidta för att uppnå och upprätthålla höga vattenkvalitetsnormer, bland annat genom att se till att den rådande rättsliga ramen efterlevs?

Vatten är en global fråga där EU måste fortsätta visa ledarskap. Hållbar vattenförvaltning, vattenresiliens och vattenbrist är centrala framtidsutmaningar för EU och dess medlemsstater. Vattnet är en förutsättning för människor, företag, jordbruk, infrastruktur, energi, inlandssjöfart och hela ekosystem och de ekosystemtjänster som de bidrar med. Vattnet är dock redan utsatt för påfrestningar i många delar av Europa på grund av klimatförändringar, strukturell misskötsel, ohållbar markanvändning, hydromorfologiska förändringar och föroreningar.

Europas regioner och städer upplever i allt högre grad dödliga värmeböljor, vattenbrist och plötsliga översvämningar. Det är avgörande för människor och för hållbart välstånd och konkurrenskraft i EU i alla ekonomiska sektorer att vi säkerställer ett rent, effektivt och cirkulärt förvaltningssystem för vatten (se även fråga 8). En säkrad tillgång till rent vatten för alla måste vara en central del av dagordningen för en rättvis omställning.

De övergripande målen för EU:s strategi för vattenresiliens blir därför att bevara vattnets kvalitet och kvantitet både inom EU och utanför EU:s gränser, stärka vår vattensektors innovativa försprång på ett sätt som stärker dess konkurrenskraft och ta itu med de bakomliggande orsakerna till utmaningarna på vattenområdet, t.ex. föroreningar, vattenbrist och effekter av klimatförändringarna. Strategin är ett komplement till den nya europeiska klimatanpassningsplanen, den europeiska civila försvarsmekanismen och den europeiska havspakten. Jag kommer att arbeta i nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt och ledamoten för beredskap och krishantering respektive för fiske och hav i syfte att säkra en samstämmig strategi i alla våra vattenrelaterade initiativ. I det sammanhanget blir partnerskap och solidaritet centrala begrepp.

En övergripande ”från källa till hav”-strategi är helt nödvändig för att förvaltningen av färskvatten ska kunna integreras i hela vattencykeln. Jag åtar mig att, tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för fiske och hav, säkerställa hållbar förvaltning av våra marina ekosystem och kustekosystem, vilket ger en fast grund för en blomstrande blå ekonomi.

Min strategi kommer att omfatta tre huvudsakliga konkreta delar, inriktade på ett strikt genomförande av befintlig lagstiftning, betydande investeringar i vatteninfrastruktur och relevant ren industriteknik, samt förenkling av lagstiftningen där det behövs. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att prioritera genomförandet av central lagstiftning i dialog med de relevanta berörda parterna och erbjuda medlemsstaterna anpassat stöd med inriktning på deras särskilda behov, även i regionerna. Jag kommer att delta helhjärtat i den dialogen, men jag kommer inte att tveka att vidta verkställighetsåtgärder i händelse av strukturell bristande efterlevnad. När det gäller finansieringsbehoven har jag för avsikt att samarbeta med Europeiska investeringsbanken och andra finansinstitut och intressenter för att utveckla nya finansieringslösningar och främja investeringar i både traditionella och naturbaserade infrastrukturlösningar.

Jag är medveten om våra regionala skillnader och utmaningar, och jag skulle därför utarbeta en europeisk strategi för vattenresiliens med en sammanhållen strategi för vattenförvaltning, anpassad efter de respektive särdragen i varje medlemsstat. Vi står inför många olika vattenrelaterade problem i hela EU, bland annat bristen på vattenresurser som orsakas av utdragna torrperioder, katastrofala översvämningar och försämrade vattenekosystem i både sötvattens- och havsmiljöer. Allt detta innebär stora kostnader för medborgare och för våra företag. Även om sådana utmaningar är vanliga i hela unionen varierar de i förekomst och allvarlighetsgrad. I samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för sammanhållning och reformer kommer jag att sträva efter att mobilisera investeringar och stödja reformer som tar itu med dessa vattenrelaterade utmaningar. Vårt mål måste vara att bevara den sociala och territoriella sammanhållningen och att öka motståndskraften i stads- och landsbygdsmiljöer i hela EU.

Jag är medveten om jordbrukssektorns särskilda utmaningar som påverkas kraftigt av såväl vattenbrist och vattenöverskott som vattenkvalitet. Enligt min mening är det absolut nödvändigt att vidta särskilda åtgärder för att stödja vattenresilienta jordbruksmetoder och ta itu med de negativa effekter som avrinning av näringsämnen (bland annat nitrater) och bekämpningsmedel har på vattenkvaliteten. Tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk och livsmedel kommer jag att sträva efter att integrera vattenresiliens i den nya visionen för jordbruk och livsmedel.

I strategin för vattenresiliens vill jag också främja utveckling och användning av ny teknik genom att underlätta tillgången till finansiering och genom att främja vatteneffektiviteten, bland annat genom återanvändning. Detta kommer att bygga på EU:s befintliga innovativa försprång och expertis inom vattensektorn, i fråga om vatteninfrastruktur, vatteneffektivitet, digitalisering och artificiell intelligens (AI).

Jag är fast besluten att främja global vattenresiliens, och om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att inleda dialoger och partnerskap med tredjeländer, särskilt med FN:s särskilda sändebud för vatten, som förberedelse inför FN:s vattenkonferens 2026. En viktig prioritering kommer att vara att säkerställa tillgången till säkert vatten och sanitet och att främja gränsöverskridande samarbeten som rör vatten. Stöd till multilaterala åtgärder på vattenområdet genom plattformar som till exempel Uneces konvention eller FN-konventionen för bekämpning av ökenspridning kommer att bidra till global fred och stabilitet.

4. Vilka konkreta åtgärder avser du att lägga fram inom ramen för rättsakten om den cirkulära ekonomin för att skapa marknadsefterfrågan på sekundära råvaror och upprätta en inre marknad för avfall? Kommer denna rättsakt – utöver det nödvändiga genomförandet av den befintliga lagstiftningen – att omfatta mer än enbart en översyn av den gällande ramen för avfall och hållbara produkter? Hur förväntar du dig att unionens miljöavtryck, resursanvändning och konkurrenskraft påverkas? Vilka sektorsspecifika åtgärder – till exempel i fråga om kritiska råvaror och textilier – kommer du att vidta, även sett till importen från tredjeländer?

Målet med den cirkulära omställningen är att övergå från en linjär till en livscykelinriktad strategi för produkter och material. Detta är avgörande för att förbättra konkurrenskraft och ekonomiskt resultat samtidigt som vi minskar vårt miljöavtryck och vårt beroende av primära resurser. Cirkulära strategier optimerar resursproduktivitet och användning av sekundära råvaror och bör vara en integrerad del av den rena industriella given.

Utvinning och bearbetning av råvaror står för över hälften de globala växthusgasutsläppen, för en betydande andel av hälsoeffekterna och för merparten av förlusten av biologisk mångfald när man överväger förändrad användning av marken. Råvaror står för den största insatskostnaden i den europeiska tillverkningsindustrin, vilket gör en varsam och rationell råvaruanvändning avgörande för konkurrenskraften. EU:s industrier är beroende av kritiska och strategiska råvaror och cirkulära system är utformade för att råvaror ska användas så länge som möjligt så att avfallet begränsas och det externa beroende som hotar vårt öppna strategiska oberoende minskas.

Betydande arbete har gjorts under den senaste mandatperioden för att lansera nya initiativ och se över viktiga delar av lagstiftningen.

Samtidigt har den inre marknaden för den cirkulära ekonomin ännu inte förverkligats.

De största utmaningarna för EU:s omställning till en cirkulär ekonomi är den relativt låga efterfrågan på sekundära råvaror och cirkulära produkter och tjänster, kombinerat med en ineffektiv inre marknad för avfall. Detta betonades i Letta- och Draghi-rapporterna. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot är dessa några av de områden jag skulle inrikta mig på.

För att förverkliga en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi och maximera fördelarna med den inre marknaden är det avgörande att marknadens ineffektivitet åtgärdas (se även fråga 9). Sekundära råvaror är ofta dyrare än nya råvaror, eftersom den miljöpåverkan som uppstår vid utvinning och bearbetning av dem sällan återspeglas i priset. Innan jag lägger fram rättsakten om den cirkulära ekonomin kommer jag att utvärdera de här utmaningarna noga och undersöka potentiella lösningar genom omfattande dialog med berörda parter, nationella myndigheter och näringslivet, och med ett öga på förbättrad konkurrenskraft och effektiviserade processer. Detta kommer att omfatta strategier för att öka användningen av sekundära råvaror och därigenom minska miljöavtrycken – särskilt miljöavtrycken från konsumenter och råvaror – och stödja konkurrenskraften i vår industri.

Enligt min mening finns de tre stora byggstenar med potential:

- Ett genomförande i praktiken av den övergripande lagstiftning som parlamentet och rådet godkände under den senaste mandatperioden. Detta omfattar övervakning, tidig varning och tekniskt bistånd samt undersökning av finansieringslösningar.
- Utnyttjande av den inre marknaden genom ökad harmonisering och effektivare strategier för frågor som till exempel utökat producentansvar och kriterier för slutförvaring av avfall samt rationalisering och förenkling.
- Stärkande av ekonomin för den cirkulära omställningen och främjande av cirkulära produkter och affärsmodeller, bland annat i det snabbt växande flödet av elavfall, som är rikt på kritiska och andra värdefulla material.

Vi måste också komma ihåg att EU agerar på de globala marknaderna och att vår politik har effekter även utanför våra gränser. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag därför att, tillsammans med mina kolleger i kommissionen, arbeta med cirkularitetens externa dimension. Jag vill samarbeta för att säkerställa lika villkor, bland annat genom marknadskontroll. Vi behöver också diversifiera importen av kritiska råvaror och främja cirkulariteten genom våra partnerskap för ren handel och rena investeringar, så att långsiktiga och ömsesidigt fördelaktiga förbindelser främjas.

För att avgöra vilka instrument som är mest effektiva för rättsakten om den cirkulära ekonomin vill jag inleda omfattande samråd och genomföra övergripande konsekvensbedömningar, med noggrant beaktande av det nuvarande regelverkets utformning, eventuella ekonomiska konsekvenser och den administrativa bördan. Även om potentiella åtgärder måste vara målinriktade planerar jag att gå längre än översynen av den nuvarande ramverket i de fall där så är lämpligt. Exempel på instrument som skulle kunna spela en viktig roll är ytterligare harmonisering, åtgärder som är särskilt inriktade på det ökande flödet av elavfall, åtgärder för att främja nya marknader genom mål för innehåll av återvunnet material, ekonomiska incitament och en översyn av politiken för offentlig upphandling. Jag är medveten om materialens varierande karaktär deras unika förutsättningar när det gäller tillgång och efterfrågan, och jag kommer därför inte att tillämpa någon universallösning. Jag kommer istället att fortsätta genomförandet av strategier och lagstiftning för plast, batterier, förpackningar och textil, och anpassa våra insatser efter varje sektors särdrag.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot avser jag dessutom, och i enlighet med min uppdragsbeskrivning, att lägga fram en ny bioekonomisk strategi för att uppmuntra innovation, hållbar ökning av tillverkningen av biomaterial och dra nytta av synergieffekterna med den cirkulära ekonomin (se även fråga 7).

Jag kommer också att utnyttja potentialen i förordningen om ekodesign för hållbara produkter för den cirkulära ekonomin, efter samråd med berörda parter, och därmed säkerställa att ekodesignkraven är anpassade, verkningfulla och effektiva (se även fråga 9).

Sammanfattningsvis är mitt mål att förbereda en rättsakt om den cirkulära ekonomin som leder till att unionens miljöavtryck stadigt minskar samtidigt som EU:s konkurrenskraft stärks och vårt öppna strategiska oberoende främjas.

5. Hur kommer du att verkställa handlingsplanen för nollförorening för att nödvändiga insatser ska göras inom alla sektorer där det behövs, och planerar du några ytterligare åtgärder på detta område? När kommer du att lägga fram ett förslag till översyn av Reach som medför såväl en förenkling som ett förstärkt hälso- och miljöskydd och en konkurrenskraftig industri? Vad planerar du i fråga om per- och polyfluorerade alkylsubstanser (PFAS) för att minimera människors och miljöns exponering för dem och samtidigt säkerställa en tydlig och genomförbar ram för industrin genom att ta hänsyn till viktiga användningsområden?

Rent vatten och ren luft är grundläggande rättigheter som gynnar alla. Åtgärderna i 2021 års handlingsplan för nollförorening har nu slutförts eller är långt framskridna. Dessa omfattar bland annat reviderad, förstärkt och uppdaterad lagstiftning som bidrar till den europeiska gröna given om luftkvalitet, vattenföroreningar, avloppsvattenrening, industriutsläpp, kvicksilver samt klassificeringsmärkning och förpackning av skadliga kemikalier. I linje med den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer kommer prioriteringen de kommande åren att vara genomförande och stöd till medlemsstaterna, inbegripet regioner och städer, för att genomföra dessa nya åtgärder, till nytta för både människor, särskilt de mest utsatta, och företag.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att utarbeta en övergripande översikt över framstegen mot våra nollföroreningsmål för 2030. Några viktiga återstående steg är att slutföra de pågående utvärderingarna av lagstiftningen om nitrater, ramen för den marina strategin och badvatten samt kontrollen av ändamålsenligheten för principen att förorenaren betalar. Den planerade strategin för vattenresiliens kommer också att vara viktig i detta sammanhang.

I sina politiska riktlinjer efterlyser den tillträdande ordföranden dessutom ett paket om kemiindustrin som en del av den rena industriella given. Detta paket bör stärka verkställigheten av kemikalielagstiftningen i syfte att skapa lika villkor, även för onlineförsäljning, med siktet inställt på att upprätthålla och stödja de hållbara EU-företagens ledande ställning globalt. Det bör också erbjuda bättre stöd till den kemiska industrin, särskilt små och medelstora företag, för deras omställning till säkrare alternativ. Jag förbinder mig att, tillsammans med verkställande vice ordförande med ansvar för välbefinnande och industriell strategi, utarbeta ett paket om kemiindustrin, däribland ett lagstiftningsförslag om en översyn av Reach under 2025 (se även fråga 8). Jag vill att översynen av Reach förenklar och moderniserar regelverket, för att öka den hållbara konkurrenskraften och säkerheten i EU och säkerställa skyddet av människors hälsa och miljön. Jag vill se över det dubbla systemet med tillstånd och begränsningar, i syfte att avsevärt minska behovet av enskilda godkännanden för användning av farliga ämnen, och förbättra informationskraven på viktiga områden, som till exempel hormonstörande ämnen. Detta kommer att täppa till informationsluckor och förbättra riskkontrollen.

I kommissionens meddelande från april 2024 om ”oumbärlig användning” erkänns att det finns många industriella tillämpningar av skadliga ämnen, bland annat PFAS, som är avgörande för både den gröna och digitala omställningen och för vårt strategiska oberoende. Det nuvarande förslaget om att begränsa PFAS för ett brett spektrum av konsumentprodukter och industriella tillämpningar skulle ge ytterligare tydlighet och förutsägbarhet så snart som möjligt. Jag kan redan nu meddela att jag kommer att sträva efter att förbjuda PFAS i konsumentprodukter, till exempel kosmetika, utomhuskläder och material som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel. Om det inte finns lämpliga alternativ vad gäller prestanda och säkerhet kommer jag att stödja fortsatt användning av PFAS i industriella tillämpningar, särskilt i absolut nödvändiga tillämpningar, under strängt kontrollerade förhållanden tills dess att man har hittat godtagbara ersättningsämnen, i kombination med stränga regler för utsläpp och bortskaffande av PFAS för att begränsa utsläpp i miljön, samt tydliga incitament för innovation och utveckling av hållbara ersättningar.

6. Åtar du dig att så snabbt som möjligt och fullt ut genomföra och verkställa den befintliga naturlagstiftningen och att fullgöra EU:s internationella åtaganden? Hur kommer du att säkerställa en tillräcklig finansieringsnivå

för genomförandet av denna politik, inbegripet en eventuell särskild fond för restaurering av natur inom nästa fleråriga budgetram? Hur tänker du kring framtagnandet av en ram för naturkrediter?

Jag åtar mig att fullt ut och så snabbt som möjligt genomföra och verkställa all naturlagstiftning och att uppfylla EU:s internationella åtaganden om biologisk mångfald, särskilt de som omfattas av den globala Kunming-Montreal-ramen. Friska ekosystem ger många fördelar för människor och för våra samhällen, bland annat begränsning av klimatförändringar, klimatanpassning, förebyggande av katastrofrisker, livsmedelstrygghet, tryggad vattenförsörjning och andra ekosystemtjänster. Detta är avgörande för välbefinnandet i våra samhällen och motståndskraften i våra ekonomier samt för vår konkurrenskraft på lång sikt.

Målet att rättsligt skydda 30 % av vår landyta verkar vara inom räckhåll, medan samma mål för haven kräver ökade insatser. Vi måste dessutom se till att alla skyddade områden förvaltas effektivt och bevaras för att ge mesta möjliga fördelar för samhället, för vår ekonomi och naturligtvis för naturen själv.

Regelverket för naturen, bland annat de så kallade naturvårdsdirektiven och den nya förordningen om återställande av natur, är viktiga och samtidigt flexibla verktyg för att bidra till skydd och återställande av ekosystem, skydda viktiga ekosystemtjänster och öka Europas motståndskraft. Därigenom bidrar de också till vår konkurrenskraft. Att de genomförs och verkställs fullt ut är också nödvändigt för att uppfylla EU:s internationella åtaganden, vilket kommer att vara bland mina huvudprioriteringar om jag blir godkänd som kommissionsledamot.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att inrikta mig på genomförande i nära samarbete med alla berörda parter och genom att använda hela den tillgängliga verktygslådan, däribland tekniskt stöd, kapacitetsuppbyggnad, efterlevnadskontroller och verkställighet. Jag vill också samarbeta med regionerna för att diskutera deras särskilda utmaningar. Jag är fast besluten att uppnå förenklningar, jag siktar på att minimera onödig administrativ börda och förbättra samstämmighet och synergier mellan olika politikområden där det är möjligt utan att undergräva målen för vår politik.

Jag anser att vi snabbt måste bygga ut och utnyttja de digitala verktygens hela potential. I synnerhet kommer tekniken för jordobservation att bidra till genomförande och kontroll av efterlevnaden samtidigt som bördan minimeras för de berörda parterna.

Främjande av investeringar med positiva effekter för naturen är en avgörande faktor för att bygga upp en motståndskraftig och konkurrenskraftig ekonomi. Genom att investera i naturen tar vi inte bara itu med miljöutmaningar utan skapar också nya möjligheter för människor, företag och arbetstillfällen i framväxande sektorer. Adekvat offentlig och privat finansiering till förmån för naturen kommer att behövas.

Den nuvarande fleråriga budgetramen erbjuder redan flera finansieringsmöjligheter till förmån för naturen och dessa måste användas fullt ut. I enlighet med den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer behöver vi en ny strategi för en modern och förstärkt budget till nästa fleråriga budgetram. Vi måste sträva efter en ny långtidsbudget som är mer fokuserad, mer rationell och mer verkningsfull samtidigt som den återspeglar EU:s strategiska prioriteringar och vår ambition att vara en investeringskommission. Jag kommer att arbeta hårt för att kunna bedöma hur vi bäst kan bidra till att återställa naturen från en rad olika källor och hur vi kan skapa incitament för att belöna jordbrukare och andra markförvaltare som arbetar med naturen på ett respektfullt sätt. Jag kommer att arbeta med detta tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk och livsmedel och med kommissionsledamoten med ansvar för budget, bedrägeribekämpning och offentlig förvaltning. Vi måste börja med att fundera på "vad vi vill finansiera" och sedan undersöka "hur" vi bäst kan nå våra mål och maximera resultaten i praktiken. Därigenom blir vår finansiering mer verkningsfull.

Med tanke på det akuta behovet av ytterligare finansiering och de betydande ekonomiska möjligheter som detta innebär är det min avsikt, om jag blir godkänd som kommissionsledamot, att undersöka hur marknadsbaserade incitament kan inrättas och införas som komplement till offentlig finansiering. Dessa incitament skulle omfatta naturcertifikat och naturkrediter som är utformade för att ekonomiskt belöna dem som använder hållbara metoder. Sådana incitament skulle också kunna uppmuntra försäkringsföretag att investera mer i robusta ekosystem, bistå företag när det gäller att utnyttja ekosystemtjänster och främja utvecklingen av miljövänliga produkter. Om jag blir godkänd har jag för avsikt att inleda en dialog med berörda parter och vidareutveckla arbetet med pilotprogram för certifiering av biologisk mångfald och naturkrediter, för att stärka de nuvarande nationella insatserna. Dessa

program bör styras av strikta kvalitetskriterier som är förenliga med europeiska och internationella mål för biologisk mångfald.

7. Hur kommer den uppdaterade bioekonomistategin att frigöra den europeiska bioekonomins potential på ett hållbart sätt och i överensstämmelse med målen för den gröna given? Vilka konkreta åtgärder kommer du att vidta för att införa en vetenskapsbaserad strategi som på ett avsevärt sätt bidrar till EU:s ekonomiska konkurrenskraft, samtidigt som miljö- och naturresurserna respekteras?

EU:s växande bioekonomiska sektor erbjuder alternativa och innovativa lösningar som sträcker sig över en rad olika sektorer, bland annat jordbruk, livsmedel, byggnadsmaterial, plast och textilier och liknande material, kemikalier och transporter, vilket ger EU:s medborgare och företag många intressanta möjligheter. Om jag blir godkänd som kommissionsledamot avser jag att utforska de växande bioekonomiska sektorernas hela potential. Jag anser att bioekonomin kan lämna ett betydande bidrag till konkurrenskraft och välbefinnande, som ett viktigt komplement till cirkulariteten och som en viktig del av EU:s rena industriella giv. Jag kommer att lägga fram en ny bioekonomisk strategi som ligger i linje med ordförandens åtagande att fortsätta arbeta i den europeiska gröna given riktning. Jag ser den bioekonomiska strategin som ett centralt inslag i EU:s agenda för hållbar konkurrenskraft och industripolitik, med kopplingar till rättsakten om bioteknik, strategin för biovetenskap och rättsakten om den cirkulära ekonomin.

Vi måste, som en del av en förbättrad bioekonomisk strategi, stödja och möjliggöra viktiga investeringar i teknik, sektorer, produkter och material som kan bidra till bioekonomins tillväxt. Cirkulariteten blir ett centralt tema för att säkerställa att bioekonomin minskar trycket på miljön, skyddar den biologiska mångfalden och förbättrar hela spektrumet av ekosystemtjänster. Detta innebär att strategisk användning av biomassa främjas och att biomassan bevaras i ekonomin så länge som möjligt innan den används för energiproduktion, vilket maximerar användningen av sekundära råvaror (t.ex. livsmedels- och jordbruksavfall, biprodukter och sidoströmmar).

Jag anser att vår strategi måste ta hänsyn till att biomassa är förnybar men inte oändlig. I en tid med allt större konkurrens om biomassan är det helt avgörande att hantera trycket på mark och biomassa i enlighet med EU:s internationella åtaganden, däribland Kumming-Montreal-ramen för biologisk mångfald. Detta hänger i sin tur på att råvarorna utvinns på ett hållbart sätt och att principen om kaskadanvändning genomförs, vilket säkerställer att biomassan används på det sätt som ger största möjliga ekonomiska och ekologiska utbyte. Om vi inriktar oss på undervärderade råvaror på ett sätt som är förenligt med principerna om hållbarhet och cirkularitet kan vi frigöra potentialen i den hållbara bioenergin, särskilt i sektorer som till exempel luftfarten, vilken sannolikt kommer att vara beroende av flytande bränslen under överskådlig framtid.

För att uppnå dessa mål krävs det att strategin identifierar ett antal sektorer och produkter på det bioekonomiska området som EU bör prioritera, fastställer metoder som möjliggör en uppskalning av dem och stärker företagen inom dessa sektorer. Vi måste ta hänsyn till att priserna på biobaserade produkter jämfört med fossila alternativ i många fall inte är konkurrenskraftiga för närvarande. Det finns flera tänkbara instrument för att stärka de hållbara företagen och förbättra deras villkor så att de kan övergå från forskning till tillverkning, till exempel ekomärkning, förenklade regleringsförfaranden, incitament för biobaserade lösningar genom offentlig upphandling, fastställande av relevanta industristandarder och, efter noggrant övervägande och dialog med alla berörda parter, eventuella krav på biobaserat innehåll i vissa utvalda produktkategorier.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot avser jag att utveckla strategin på ett inkluderande sätt och i öppen dialog med EU:s institutioner och berörda parter. Jag är fast besluten att underbygga strategin med de senaste vetenskapliga rönen, vilka omfattar resultat och lärdomar från den forskning som offentliggjorts sedan den senaste uppdateringen av strategin 2018. Där ingår även det gemensamma företaget för ett cirkulärt, biobaserat Europa inom ramen för Horisont Europa, till ett värde av två miljarder euro. Inför framtiden måste vi också fastställa var det krävs stora investeringar i teknik, sektorer, produkter eller material som kan driva på bioekonomins tillväxt och samtidigt minska biomassagapet, särskilt genom stöd till hållbar utvinning av råvaror, maximerad användning av sekundära råvaror, såsom livsmedels- och jordbruksavfall, och fortsatt användning av biomaterialen så länge som möjligt.

Frågor från utskottet för industrifrågor, forskning och energi

8. Hur planerar du att bidra till given för en ren industri? Vilka åtgärder planerar du i detta sammanhang att vidta avseende rättsakten om den cirkulära ekonomin, särskilt när det gäller kritiska råvaror? Hur planerar du att gå vidare med målsättningen om nollförening och vilka åtgärder anser du bör ingå i det nya paketet om den kemiska industrin? Har du i detta sammanhang några särskilda planer vad avser PFAS? Vilka åtgärder avser du att föreslå inom ramen för EU:s strategi för vattenresiliens när det gäller energi- och industrisektorn samt den digitala sektorn? Hur tänker du bidra till en vidareutveckling av det nya europeiska Bauhaus?

Den rena industriella given kommer att fastställa hur vi ska stödja vår konkurrenskraft, vår motståndskraft och vårt strategiska oberoende och samtidigt uppnå klimatneutralitet. Målet är att stärka den industriella konkurrenskraften samtidigt som vi fullt ut använder en ren och cirkulär ekonomi för att bidra till att minska föreningarna, utarmningen av resurser och förlusten av biologisk mångfald. Jag kommer att bedriva ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning och med kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt om en ren industriell giv i syfte att staka ut en väg för industrins utfasning av fossila bränslen och som leder till en resurseffektiv, cirkulär och ren ekonomi. Cirkulära strategier optimerar resursproduktiviteten och användning av sekundära råvaror och bör vara en integrerad del av den rena industriella given.

Jag vill att rättsakten om den cirkulära ekonomin inriktas på de återstående flaskhalsarna i den cirkulära omställningen. I Letta- och Draghi-rapporterna beskrivs dessa som resultatet av en bristfälligt effektiv cirkulär inre marknad för avfall, sekundära råvaror och hållbara produkter, mycket begränsad efterfrågan på sekundära råvaror och priser på nya råvaror som inte återspeglar deras externa effekter. Konsekvensbedömningen för rättsakten om den cirkulära ekonomin kommer därför att undersöka utmaningarna kopplade till efterfrågan på och tillgång till sekundära råvaror. Jag avser också att samarbeta med berörda parter i denna fråga. De särskilda åtgärderna kommer att bygga på konsekvensbedömningen och på synpunkterna från berörda parter. I alla händelser är det avgörande att befintliga regler genomförs för att en cirkulär ekonomi ska kunna bli en framgång. I mitt svar på fråga 4 beskriver jag vilka möjliga byggstenar som bör övervägas. Vid utformningen av dessa byggstenar vill jag förenkla för företag som deltar i den cirkulära ekonomin där det är möjligt. En fråga som bör övervägas i detta avseende är att tillverkare av sekundära råvaror bör kunna sälja sina produkter på hela den inre marknaden utan att behöva ta hänsyn till olika regler i varje medlemsstat.

Cirkulära strategier kommer att vara absolut nödvändiga för att uppnå riktmärket på 25 % återvunna strategiska råvaror senast 2030, som anges i akten om kritiska råvaror. Ekodesignkraven bör också säkerställa att produkter som innehåller kritiska råvaror är utformade för att vara hållbara, reparerbara och återvinningsbara. Råvaror som inte är "kritiska" orsakar också utmaningar för tillverkarna. Många (stål, cement, plast, biomaterial osv.) ger ett betydande koldioxidavtryck och många EU-företag är beroende av import från tredjeländer, vilket gör dem sårbara för prisvolatilitet och försörjningsbrister och EU mer sårbart med tanke på det strategiska oberoendet.

Som jag förklarar i mitt svar på fråga 5 har åtgärderna i handlingsplanen för nollutsläpp från 2021 nu slutförts eller är långt framskridna. Mot bakgrund av den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer blir prioriteringen för de kommande åren genomförandet och stödet till medlemsstaterna – inbegripet regioner, stads- och landsbygdsområden – för att säkerställa att åtgärderna är effektiva och ger förväntade resultat.

I den tillträdande ordförandens politiska riktlinjer efterlyses ett paket för kemiindustrin som en del av den rena industriella given. Som jag nämner i mitt svar på fråga 5 åtar jag mig att, tillsammans med verkställande vice ordföranden med ansvar för välbefinnande och industriell strategi, utarbeta ett lagstiftningsförslag om översyn av Reach 2025 i syfte att förenkla och modernisera regelverket för att öka den hållbara konkurrenskraften och säkerheten i EU och säkerställa skyddet av människors hälsa och miljön.

Föreningarna av PFAS i mark och vatten utgör ett hot mot människors hälsa och mot miljön och medför betydande samhälls- och ekonomiska kostnader. I mitt svar på fråga 5 förklarar jag hur jag avser att använda mig av begränsningar av PFAS och villkor som anger när användningen av PFAS är tillåten.

I fråga 3 beskriver jag i detalj mina planer för EU:s strategi för vattenresiliens. En viktig del av den strategin blir att främja cirkularitet och vatteneffektivitet. Jag är fast besluten att främja nya marknadsmöjligheter för EU:s redan mycket konkurrenskraftiga vattensektor. Av de globala patent som rör vattenförvaltning är 40 % europeiska och jag är övertygad om våra företags potential inom denna sektor.

Om jag blir godkänd kommer jag att främja det nya europeiska Bauhaus som en fortsatt katalysator för den europeiska gröna given. Jag anser att det nya europeiska Bauhaus tydligare kan konkretisera cirkulariteten för medborgare, forskare och företag genom särskilda projekt på fältet i alla medlemsstater och deras regioner. Jag

har för avsikt att bygga vidare på de framgångar som uppnåtts hittills och att använda finansieringsinstrument för att främja forskning, testning och demonstration av projekt som ligger i linje med Bauhausandan och dess tre grundläggande värden: hållbarhet, inkludering och estetik. Syftet är att öka synligheten för och det sociala deltagandet i den rena och rättvisa omställningen, med utgångspunkt i Bauhausgemenskapen och ett människocentrerade perspektiv. Jag kommer att bedriva ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för sammanhållning och reformer, kommissionsledamoten för startupföretag, forskning och innovation och kommissionsledamoten med ansvar för energi och bostäder.

Frågor från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

9. I uppdragsbeskrivningen bad Europeiska kommissionens ordförande dig att tillsammans med verkställande vice ordföranden med ansvar för välstånd och industriell strategi leda arbetet med en rättsakt om den cirkulära ekonomin, med syftet att upprätta en inre marknad för avfall och stärka kommissionens satsningar på en inre marknad för hållbara produkter. Vad har du för vision och vilka specifika åtgärder, inklusive lagstiftningsåtgärder, kommer du att vidta under de kommande åren för att uppnå dessa mål?

Jag vill inrikta rättsakten om den cirkulära ekonomin på de återstående flaskhalsarna i den cirkulära omställningen. Dessa flaskhalsar är bland annat avsaknaden av en effektiv cirkulär inre marknad för avfall, sekundära råvaror och hållbara produkter, låg efterfrågan på sekundära råvaror, och det faktum att priserna för nya material inte återspeglar deras externa effekter.

Som en del av rättsakten om den cirkulära ekonomin vill jag därför lämna förslag på åtgärder för tillgång och efterfrågan och samtidigt förenkla det regulatoriska regelverket, vilket även nämns i Letta- och Draghi-rapporterna. Alla specifika åtgärder kommer att bygga på en övergripande konsekvensbedömning och på synpunkter från berörda parter. I mina svar på frågorna 4 och 8 har jag redan förklarat min vision och berättat om de åtgärder jag avser att vidta.

Jag kommer inte att tillgripa någon universallösning, eftersom olika material har olika förutsättningar vad gäller tillgång och efterfrågan. Alla åtgärder för att förbättra marknaden för sekundära råvaror kommer att återspegla de olika särdrag som utmärker marknaderna för olika produkter (till exempel plast, textilier, metaller, biomaterial och icke-metalliska mineraler). Jag vill skapa en inre marknad för hållbara produkter som stärker konkurrenskraften och erbjuder konsumenterna hållbara, reparerbara och högpresterande produkter. Denna marknad skulle säkerställa rättvisa och samstämmiga villkor för producenter i hela Europa. Genom att främja möjligheterna för återvinningsföretag, återtillverkare, reparatörer och renoverare siktar vi på att skapa nya arbetstillfällen i ett spektrum av olika kompetensnivåer och i alla medlemsstater, och därigenom driva på den ekonomiska tillväxten och hållbarheten.

Om jag blir godkänd som kommissionsledamot kommer jag att samordna arbetet för att den första arbetsplanen för förordningen om ekodesign för hållbara produkter ska kunna antas under mandatets första år. I den planen kommer viktiga produktkategorier att identifieras, som kan omfattas av nya ekodesignkriterier, med fokus på konsument- och industriprodukter som har stor inverkan. Jag förbinder mig att basera dessa nya standarder på en process med öppna samråd och aktivt deltagande av berörda parter genom ekodesignforumet. Mitt mål är att fastställa krav som förlänger livscykeln för material och produkter i EU:s ekonomi och samtidigt minskar kostnaderna och de administrativa insatserna för konsumenter och företag.

När det gäller den inre marknaden för avfall har vi redan vidtagit åtgärder för ta itu med fragmenteringen av EU-marknaden genom att undanröja skillnader i införlivande, tolkning och tillämpning av avfallslagstiftningen. Den inre marknaden för avfall och sekundära råvaror fungerar dock fortfarande bristfälligt. Vi måste undanröja de hinder som återstår. Harmoniserade strategier för kriterier som anger när avfall upphör att vara avfall och för utökat producentansvar kan ytterligare stärka den inre marknaden för avfall och de sekundära råvaror som den ger upphov till.

Frågor från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

10. Jord- och skogsbruket är de största markanvändarna i EU och bidrar därmed avsevärt till uppnåendet av EU:s mål för klimatet och den biologiska mångfalden. Hur avser du att skapa balans mellan målen att skydda den biologiska mångfalden och bevara naturen å ena sidan och att upprätthålla jordbruksproduktionen, trygga livsmedelsförsörjningen och säkerställa en hållbar användning av biomassa å den andra? Hur planerar du att

stärka jordbrukets vattenresiliens för att öka jordbruksproduktionen? Vad har du för idéer kring hur du kan bidra till visionen på jordbruks- och livsmedelsområdet? Hur kommer du att se till att jord- och skogsbrukssektorerna integreras i bioekonomistategin?

Den strategiska dialogen om framtiden för EU:s jordbruk har tjänat som en viktig vägledning för arbetet med att skapa socialt ansvarsfulla, ekonomiskt lönsamma och miljömässigt hållbara jordbruksbaserade livsmedelssystem. Om jag blir godkänd avser jag att, i nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk och livsmedel, bygga vidare på arbetet i den strategiska dialogen i syfte att säkerställa att EU:s jordbrukssektor förblir konkurrenskraftig, resilient och hållbar.

Jordbrukare och skogsbrukare är viktiga markförvaltare som har en stark anknytning till den naturliga miljön. De är beroende av, och spelar en avgörande roll i vården av, frisk mark, rent vatten och ren luft samt rik biologisk mångfald, som gör det möjligt att producera nödvändiga, säkra livsmedel av hög kvalitet för oss alla. Jordbruksmarken fungerar också som en kolsänka och erbjuder förnybara resurser för de bioekonomiska sektorerna, som till exempel biomassa för industri och energiproduktion. Jordbrukare och skogsbrukare är mycket medvetna om den inverkan som torka, översvämningar, skogsbränder, vattenbrist och förlust av biologisk mångfald har på deras försörjningsmöjligheter. Detta omfattar bland annat minskat livsmedelsskydd och ökade risker för växtskadegörare och djursjukdomar. Ökad konkurrens om resurser och mark kan också leda till högre sociala och ekonomiska kostnader på lång sikt. Jag är övertygad om att vi med gemensamma insatser kan vända den minskande biologiska mångfalden och försämringen av vattenkvaliteten genom att införa hållbara jordbruksmetoder.

Vi måste säkerställa att jordbrukare och skogsbrukare har attraktiva och stabila inkomster som återspeglar deras avgörande roll i arbetet till förmån för naturen, i återställandet av marken och bevarandet av rent vatten och ren luft. Förbättrad hantering av näringsämnen och bekämpningsmedel är en del av lösningen för att minska föroreningarna och bevara markens kvalitet, och samtidigt säkerställa att jordbruket förblir konkurrenskraftigt och verkar inom planetens gränser. Jag är medveten om utmaningarna, men jag är också fast besluten att arbeta för ett balanserat resultat som gynnar alla.

Vi måste även integrera primärproducenter på ett bättre sätt i bioekonomins värdekedja och utnyttja hela dess potential. I mitt arbete med att lägga fram en ny bioekonomisk strategi för EU avser jag att samråda och samarbeta med alla relevanta berörda parter, däribland jordbrukare och skogsbrukare, för att säkerställa att deras perspektiv och behov beaktas (se fråga 7).

Jordbrukarnas produkter är deras levebröd. Det är en sektor med många utmaningar som är beroende av väderförhållanden och varierande marknadspriser. Om vi vill att jordbrukarna ska övergå till mer miljömässigt hållbara metoder måste vi dra ytterligare lärdom av de synpunkter som de framfört på senare tid, så att vi kan utforma en ny strategi som när den införs bidrar till att uppnå hållbarhet, stödja utfasningen av fossila bränslen och bevara den biologiska mångfalden. Jag är övertygad om att arbete med positiva incitament och belöningar, som till exempel betalning för ekosystemtjänster, är effektivt för att främja bevarande och hållbar användning av ekosystemtjänster. Om jag blir godkänd kommer jag att prioritera utformningen av åtgärder och privata investeringar som är positiva för naturen som komplement till offentlig finansiering, bland annat genom att påskynda arbetet med naturkrediter i nära samarbete med berörda parter, däribland medlemsstater, internationella partner och internationella organisationer.

De två lagstiftningsförslag om skogs- och markövervakning som för närvarande behandlas bör säkerställa att övervakning och hållbar skogsförvaltning förbättras. Om jag blir godkänd ser jag fram emot att samarbeta med Europaparlamentet i dessa frågor. Jag är övertygad om att vi måste arbeta med incitament för att få till en fungerande ram för skogsbrukare så att vi kan främja motståndskraftiga skogar som bidrar till den biologiska mångfalden, till begränsningen av klimatförändringarna och en anpassning till dessa samt till bioekonomin. Dessutom är jag övertygad om att vi måste erkänna de redan befintliga insatserna för ökad hållbarhet. Jag kommer att sträva efter att privat finansiering underlättas och stimuleras i detta sammanhang.